DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK III **Warszawa, dnia 15 września 1948 r.** **Nr 21**

Treść:

76

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 26 kwietnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Leśnictwa w sprawie powołania pełnomocnika do spraw gospodarki torfem.

(OGIU1105/88).

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W celu wzmożenia rozwoju eksploatacji i przetwórstwa torfu powołuje się Pełnomocnika do spraw gospodarki torfem, zwanego w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia Pełnomocnikiem.

Pełnomocnik podlega Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Siedzibą Pełnomocnika jest m. Warszawa.

§ 2.

Do zakresu działania Pełnomocnika w ramach obowiązujących przepisów prawnych i założeń gospodarczych Rządu należy:

1. planowanie i organizowanie eksploatacji torfu i przetwórstwa torfu oraz ujęcie ewidencji torfowisk kwalifikujących się do eksploatacji torfu, zakładów wydobycia i przeróbki torfu oraz zakładów wyrobów sprzętu torfiarskiego,
2. opracowywanie wniosków i udzielanie opinii w przedmiocie sposobu wykorzystania i rozdziału terenów torfowych stanowiących własność Państwa,
3. planowanie i organizowanie zaopatrzenia producentów w niezbędny sprzęt, opiniowanie przydatności sprzętu krajowego i importowanego oraz nadzór nad gospodarką sprzętem stanowiącym własność Skarbu Państwa lub pozostającym pod zarządem państwowym,
4. opracowywanie norm wysokości czynszów dzierżawnych terenów torfowych oraz cen sprzedażnych masy torfowej i wyrobów torfowych,
5. planowanie i organizowanie dystrybucji torfu opałowego i przetworów torfu,
6. planowanie i organizowanie wywozu przetworów torfu,
7. składanie wniosków i udzielanie opinii w przedmiocie rozdziału kredytów dla celów eksploatacji i przetwórstwa torfu,
8. inicjowanie badań naukowych i współdziałanie z instytucjami naukowymi w zakresie eksploatacji i przetwórstwa torfu,
9. inicjowanie i współdziałanie w akcji szkoleniowej, wydawniczej i propagandowej w zakresie eksploatacji i przetwórstwa torfu,
10. współdziałanie w zakresie eksploatacji torfu i przetwórstwa torfu z organizacjami samorządu gospodarczego i spółdzielniami.

§ 3.

Pełnomocnika powołuje i odwołuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Działalność Pełnomocnika obejmuje obszar całego Państwa.

Dla wykonywania swych zadań Pełnomocnik może wyznaczać Delegatów Wojewódzkich do spraw gospodarki torfem zwanych dalej Wojewódzkimi Delegatami, określając terytorialny zakres ich działania.

Do czasu wyznaczenia Delegata Wojewódzkiego obowiązki jego pełnić może za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Inspektor Torfowy z Wydziału Wodno-Melioracyjnego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 5.

Przy Pełnomocniku jako jego organ doradczy działać będzie Centralny Komitet Porozumiewawczy.

§ 6.

Przy Delegacie Wojewódzkim jako organ doradczy działać będzie Wojewódzki Komitet Porozumiewawczy.

§ 7.

Minister Przemysłu i Handlu wyda w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami regulamin określający organizację i sposób działania Pełnomocnika oraz Wojewódzkich Delegatów i Inspektorów oraz szczegółowy zakres, skład i organizację Centralnego i Wojewódzkich Komitetów Porozumiewawczych.

§ 8.

Budżet Pełnomocnika i Wojewódzkich Delegatów objęty będzie budżetem Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Pełnomocnik jest władzą asygnującą.

W roku 1948 wydatki Pełnomocnika i Wojewódzkich Delegatów będą pokrywane z budżetu Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Leśnictwa w sprawie organizacji przemysłu torfowego (Dz. Urz. Min. Przem. i Handlu Nr 11, poz. 188).

Minister Przemysłu i Handlu:
za (—) E. Szyr

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
w z. Dr St. Kowalewski

Minister Leśnictwa:
Podedworny

(Dziennik Urzędowy
Ministerstwa Przemysłu i Handlu
z dnia 20.5 1948 r. Nr 9, poz. 135).

77

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, ZIEM ODZYSKANYCH ORAZ ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 30 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie pobierania zaliczek za nadane gospodarstwa (działki) na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na zasadzie § 31 rozporządzenia Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Ziem Odzyskanych oraz Administracji Publicznej z dnia 22 listopada 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Skarbu w sprawie norm obszarowych, szacunku i odliczenia od ceny na rzecz osadników wojskowych oraz spłaty należności za gospodarstwa, nadane na podstawie dekretu z dnia 6 września 1946 r., o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 471) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Od nabywców gospodarstw (działek), na które zostały wydane akty nadania na zasadzie art. 26 dekretu z dnia 6.IX. 46 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) będą pobierane corocznie, poczynając od roku 1947 do czasu ustalenia ceny nabycia, na poczet tej ceny zaliczki według następującego wymiaru:

1) za gospodarstwa ogrodnicze i za gospodarstwa rolne o specjalnej kulturze . . . . . . 3 q żyta z 1 ha
2) za gospodarstwa rolne posiadające przynajmniej 1 dorosłą sztukę inwentarza żywego (konia, krowę),
   a) nie podlegające regulacji (samodzielne gospodarstwa) z zabudowaniami:
      w dobrym stanie . 1,5 q żyta z 1 ha
      w średnim stanie . 1 q żyta z 1 ha
   b) podlegające regulacji (podziałowi) i użytkujące wspólnie zabudowania, które są
      w dobrym stanie . 0,75 q żyta z 1 ha
      w średnim stanie . 0,5 q żyta z 1 ha

§ 2.

Nie wymierza się zaliczek za gospodarstwa nadane:

1) repatriantom, którzy pozostawili mienie za granicą, podlegające zarachowaniu na poczet ceny gospodarstwa,
2) osadnikom wojskowym posiadającym warunki określone w zarządzeniu Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 14.I.1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej (Dz. Urz. M. Z. O. Nr 3, poz. 17),
3) b. właścicielom ziemskim z tytułu nadziału w myśl art. 17 dekretu z dnia 6.IX. 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13 z 1945 r.),
4) b. właścicielom gospodarstw rolnych, którzy otrzymali gospodarstwa tytułem ekwiwalentu w myśl art. 2 dekretu z dnia 28. XI. 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321) lub którzy przekazali na Państwowy Fundusz Ziemi gospodarstwo na terenie Ziem Dawnych,
5) osadnikom, należącym do spółdzielni parcelacyjno-osadniczych.

§ 3.

Osadnikom nie wymierza się zaliczek w roku, w którym objęli oni gospodarstwo w użytkowanie oraz w latach, w których gospodarstwa ich doznały klęsk żywiołowych.

§ 4.

Termin płatności zaliczek przypada na dzień 1 października każdego roku z tym, że dłużnik winien być zawiadomiony o wymiarze na 1 miesiąc przed terminem płatności.

W przypadkach, gdy wymiar zostanie dokonany po 1 września, jednak nie później jak 31 grudnia, termin płatności zaliczki przypada na ostatni dzień miesiąca następującego po tym miesiącu, w którym wysłano zarządzenie płatnicze.

§ 5.

Wymiaru zaliczek dokonuje powiatowa władza administracji ogólnej w drodze zarządzeń płatniczych.

§ 6.

W zarządzeniu płatniczym należy podać:

1) nazwisko i imię nabywcy gospodarstwa,
2) nazwę i położenie gospodarstwa (działki),
3) miejsce zamieszkania nabywcy (wieś, gmina, powiat),
4) obszar gospodarstwa (... ha, ... m),

5) wysokość wymierzonej zaliczki w kwintalach żyta,
6) termin płatności zaliczki,
7) Oddział Państwowego Banku Rolnego, w którym zapłata zaliczki winna nastąpić,
8) pouczenie, że od zarządzenia płatniczego służy odwołanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej — (Dział Rolnictwa i Reform Rolnych) w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po doręczeniu wezwania i że odwołanie to należy wnieść za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej — (Referat Rolnictwa i Reform Rolnych),
9) pouczenie o sposobie dokonania wpłaty zaliczki,
10) zagrożenie egzekucją w razie niewpłacenia zaliczki w terminie i pouczenie o odsetkach zwłoki,
11) pouczenie o pobieraniu przez Państwowy Bank Rolny dodatku administracyjnego.

§ 7.

Jednocześnie z wystosowaniem do dłużników zarządzeń płatniczych, powiatowa władza administracji ogólnej przesyła do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej wykaz tych zarządzeń w 2 egzemplarzach.

Wykazy te winny zawierać dane wymienione w § 6. pkt 1—11 oraz daty płatności zaliczki i rubrykę „Uwagi".

§ 8.

Otrzymane z powiatowej władzy administracji ogólnej wykazy — wojewódzka władza administracji ogólnej prześle do właściwego Oddziału Państwowego Banku Rolnego, który potwierdza na jednym z nadesłanych egzemplarzy przyjęcie do administracji wskazanych w nim należności i zwraca ten egzemplarz wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 9.

W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innych klęsk, śmierci, albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela rodziny oraz w przypadkach przewidzianych w § 32 rozporządzenia z dnia 22 listopada 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 471), można na prośbę dłużnika:
1) uchylić wymiar zaliczki,
2) zmniejszyć wymiar zaliczki,
3) odroczyć termin płatności zaliczki w granicach roku gospodarczego,
4) rozłożyć spłatę zaliczki na raty w granicach roku gospodarczego.

W przypadkach, gdy wymiar zaliczki przewyższa 1/20 szacunku gospodarstwa (działki) należy na wniosek osadnika obniżyć wymiar zaliczki do 1/20 szacunku.

§ 10.

O zmianie w toku instancji zarządzeń płatniczych bądź ich uchylenia (§ 9) Oddziały Państwowego Banku Rolnego winny być bezzwłocznie powiadomione.

Powiatowa władza administracji ogólnej powiadamia Oddziały Państwowego Banku Rolnego za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 11.

Na pokrycie kosztów administracji Państwowy Bank Rolny będzie pobierać dodatek administracyjny w wysokości 0,6% wymierzonej zaliczki. Dodatek ten podlega spłacie wraz z zaliczką.

§ 12.

Spłata zaliczki może być przez dłużnika dokonana:
1) w naturze przez dostawę zboża dobrej jakości do składnicy wskazanej na żądanie dłużnika przez powiatową władzę administracji ogólnej,
2) w gotówce do kasy Oddziału Państwowego Banku Rolnego po przeliczeniu zaliczki w życie na złote według przeciętnych wolnorynkowych cen żyta, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych i obowiązujących w tym roku obrachunkowym, w którym następuje faktyczna zapłata.

§ 13.

W razie niezapłacenia w terminie zaliczki liczone będą odsetki zwłoki w wysokości 0.5% miesięcznie, licząc rozpoczęty miesiąc za cały.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
wz St. Tkaczow

Minister Ziem Odzyskanych:
wz J. Dubiel

Minister Administracji Publicznej:
E. Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski

78

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH.

z dnia 21 sierpnia 1948 r.

w sprawie przekazania przez Państwowy Urząd Repatriacyjny na terenie Ziem Dawnych spraw osiedleńczych właściwym jednostkom organizacyjnym we władzach administracji ogólnej.

Prowadzona przez 3 lata przez placówki Państwowego Urzędu Repatriacyjnego na terenach Ziem Dawnych akcja osiedleńcza w stosunku do repatriantów osiągnęła swe rezultaty i w

chwili obecnej znajduje się na ukończeniu, zagadnienie zaś szacunków mienia repatriantów pozostawionego na byłych polskich terenach na Wschodzie i zaliczenie jego wartości na poczet gospodarstw rolnych, przydzielonych repatriantom, rozwiązane zostanie przez władze ziemskie w toku ostatecznych prac, związanych z przydzieleniem repatriantom gospodarstw rolnych.

W związku z przytoczonymi okolicznościami wskazane jest powierzenie pozostałych niezakończonych jeszcze spraw osadnictwa rolnego właściwym terenowo organom Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wobec powyższego zarządza się, co następuje:

Państwowy Urząd Repatriacyjny przekaże właściwym terenowo i instancyjnie Działom Rolnictwa i Reform Rolnych w Urzędach Wojewódzkich oraz Referatom Rolnictwa i Reform Rolnych w Starostwach Powiatowych, a te ostatnie przejmą wszystkie sprawy przydziału obiektów rolnych, zarówno zakończone, jak i będące jeszcze w toku załatwienia.

Przejmujące organa Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych we władzach administracji ogólnej dopilnują, aby zagwarantowane repatriantom uprawnienia były realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wykonanie niniejszego zarządzenia nie powinno w żadnym razie powodować przerwy w załatwieniu przekazanych spraw.

Celem zapewnienia normalnego biegu tych spraw, władze administracji ogólnej zaangażują w miarę potrzeby odpowiednie siły fachowe z pośród zwolnionego przez Państwowy Urząd Repatriacyjny personelu, względnie wystąpią z odpowiednimi wnioskami do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. Ponadto Państwowy Urząd Repatriacyjny przekaże, władze administracji ogólnej zaś przejmą w miarę potrzeby zwolnione części lokali urzędowych PUR oraz część urządzeń biurowych.

Wykonanie niniejszego zarządzenia winno być rozpoczęte bezzwłocznie i zakończone najdalej do dnia 31 grudnia 1948 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Dąb-Kocioł

Minister Administracji Publicznej:
wz. W. Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:
wz J. Dubiel

79

INSTRUKCJA

z dnia 12 lipca 1948 r.

do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.II. 48 r. (Monitor Polski Nr 52, poz. 299 z dnia 3.VI. 1948 r.) wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o obrocie zbożem siewnym.

Na podstawie § 9 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.II.48 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, ustala się następujące ceny dla zbóż siewnych kwalifikowanych na sezon jesienny 1948 r. oraz lata następne, aż do odwołania.

A. Dla producenta.

1) Cena podstawowa;

a) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu superelity, elity, oryginału i pierwszego odsiewu, kwotę, jaką płacą Polskie Zakłady Zbożowe za zboże konsumcyjne tego samego gatunku producentowi przez przedsiębiorstwa, posiadające zezwolenie „B" lub „C".

2) Dodatki kwalifikacyjne;

a) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego, owsa w stopniu superelity, elity i oryginału 15% ceny,

b) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego, owsa w stopniu I odsiewu 10% ceny.

B. Dla hodowcy.

1) Przesiębiorstwo uprawnione do prowadzenia handlu zbożem siewnym kwalifikowanym pobiera od nabywcy na rzecz hodowcy opłatę licencyjną,

2) opłata licencyjna za zboże siewne kwalifikowane wynosi: za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu superelity, elity 10% ceny za taką samą ilość pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu oryginału 5% ceny.

C. Marża zarobkowa dla firm rozprowadzających.

Dopuszczalna wysokość marży zarobkowej dla przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia handlu zbożem siewnym kwalifikowanym ustalona zostaje:
od 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia jarego, jęczmienia

ozimego i owsa w stopniu superelity, elity, oryginału i I odsiewu 10% ceny.

D. Podstawą obliczania dodatków kwalifikacyjnych dla producenta, opłat licencyjnych na rzecz hodowcy, marży zarobkowej dla przedsiębiorstw rozprowadzających, stanowi cena jaką płacą Polskie Zakłady Zbożowe za 100 kg odpowiedniego gatunku zboża konsumcyjnego w gotówce producentowi za pośrednictwem przedsiębiorstwa posiadającego zezwolenie „B" lub „C" danego rejonu, gdzie zawierana jest umowa kupna — sprzedaży za zboże siewne.

Dodatki kwalifikacyjne na rzecz producenta i opłaty licencyjne na rzecz hodowcy wypłaca przedsiębiorstwo uprawnione do prowadzenia handlu przy przejęciu materiału siewnego do rozprowadzenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Dąb-Kocioł

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *E. Szyr*

80

INSTRUKCJA
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 lipca 1948 r.

(Nr UR/2. VII. O/7.)

w sprawie oszacowania niektórych nieruchomości ziemskich tak przejmowanych na cele reformy rolnej i osadnictwa, jak i wydzielanych tytułem ekwiwalentu na podstawie dekretu z dnia 28.XI.1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 57, poz. 321).

Na zasadzie art. 2 pkt 2 dekretu z dnia 28.XI. 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa zarządzam:

I. Przy szacowaniu nieruchomości ziemskich zarówno przejmowanych na cele reformy rolnej, jak i wydzielanych tytułem ekwiwalentu stosuje się przepisy Instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12.XII.1946 r. (Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr 1, poz. 7) z następującymi zmianami:

a) w rozdziale I skreśla się §§: 1, 4, 5 i 9 zaś § 3 otrzymuje następujące brzmienie:
   1) szacunek gruntów winien być dokonany na podstawie cen jednostkowych gruntów poszczególnych rodzajów użytkowania i klas w poszczególnych okręgach ekonomicznych;
   2) klasy gruntów poszczególnych rodzajów użytkowania określa się według załącznika Nr 1;
   3) grunty w poszczególnych powiatach zalicza się do okręgów ekonomicznych według załącznika Nr 6;
   4) ustala się ceny jednostkowe gruntów, podane w załączniku Nr 2;
   5) szacunek gruntów podwyższa się na Ziemiach Dawnych w zależności od stacji kolejowej, miast, uzdrowisk itp. według załącznika Nr 5;

b) rozdział III — całkowicie ulega skreśleniu; natomiast wprowadza się następujący przepis:
„wartość" zabudowań, studni, ogrodzeń itp. wedle stanu w chwili przejęcia ustala się jako 50% szacunku, dokonanego przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych według poziomu cen, przyjętych do norm szacunkowych tego Zakładu z 1938 r.;

c) w rozdziale IV — skreśla się § 20;

d) w rozdziale V — skreśla się §§ 25, 26, 27, 28, i 29.

Załączniki NrNr 1, 3 i 4 nie ulegają zmianie, zaś dodatkowo wprowadzono załączniki NrNr 5 i 6.

Wszędzie tam, gdzie powołuje się załącznik Nr 2 rozumieć należy jego nowe brzmienie.

Szacunek ustalony w myśl niniejszej Instrukcji przelicza się na żyto po cenie 17,5 zł. za kwintal.

II. W wypadku wydzielenia ekwiwalentu na Ziemiach Odzyskanych wzamian za grunty przejęte na Ziemiach Dawnych przy zaliczeniu obiektów do okręgów ekonomicznych należy kierować się następującymi wytycznymi:

a) I okręg ekonomiczny na Ziemiach Dawnych odpowiada strefie podmiejskiej okręgu I i II na Ziemiach Odzyskanych;

b) II okręg ekonomiczny na Ziemiach Dawnych odpowiada strefie dogodnych warunków ekonomicznych w I i II okręgu na Ziemiach Odzyskanych;

c) III okręg ekonomiczny na Ziemiach Dawnych odpowiada strefie zróżnicowanych warunków ekonomicznych w II okręgu ekonomicznym na Ziemiach Odzyskanych.

Podział na okręgi ekonomiczne Ziem Dawnych podany jest w załączniku Nr 6, a podział na okręgi ekonomiczne i strefy na Ziemiach Od-

zyskanych podany jest w Instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 maja 1948 r. o regulacji gruntów na obszarze Ziem Odzyskanych oraz b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr 12, poz. 49).

Minister:
wz St. Tkaczow

Zał. Nr 2

CENY JEDNOSTKOWE GRUNTÓW
poszczególnych rodzajów użytkowania
w kwintalach

Okręgi ekonom.	Użytki	Klasy gleboznawcze						
		I	II	III	IV	V	VI	nieużyt.
I.	Grunty orne	33	26	22	16	10	4	0,5
	Łąki	42	32	20	10	6	2	0,5
	Pastwiska	30	24	17	9	6	2	0,5
	Wody, posiad. urządz.	40	30	19	10	6	2	—
	Wody natur.	20	17	15	8	4	2	0,5
II.	Grunty orne	26	21	17	13	8	3	0,5
	Łąki	32	24	15	8	5	2	0,5
	Pastwiska	26	20	15	8	5	2	0,5
	Wody, posiad. urządz.	35	26	16	8	5	2	—
	Wody natur.	18	15	12	6	4	2	0,5
III.	Grunty orne	21	17	14	11	6	2	0,5
	Łąki	26	19	12	6	4	1	0,5
	Pastwiska	21	16	12	6	4	1	0,5
	Wody posiad. urządz.	28	21	13	7	4	2	—
	Wody natur.	15	12	8	4	3	1	0,5

Zał. Nr 5.

Szacunek gruntów ustalony w myśl załącznika Nr 2 podwyższa się zależnie od odległości:

1) od stacji lub przystanku kolei szerokotorowej, oddanej do użytku publicznego, według tabeli następującej:

Odległość	Zwyżka
do 1 km.	o 15 %
ponad 1 km. do 3 km.	o 10 %
„ 3 km. do 7 km.	o 5 %

2) od miast według tabeli następującej:

Przy zaludnieniu w tys.	Do 15 km. szosą	Ponad 5 km do 2 km. szosą	Ponad 20 km. do 35 km. szosą
ponad 10 do 20	o 5 %	—	—
„ 20 „ 100	o 10 %	o 5 %	—
„ 100 „ 500	o 15 %	o 10 %	—
ponad 500	o 20 %	o 15 %	o 10 %

3) od uzdrowisk, posiadających charakter użyteczności publicznej, według tabeli następującej:

Odległość	Zwyżka
do 3 km.	o 15 %
ponad 3 km. do 7 km.	o 10 %

4) w razie zbiegu zwyżek z pkt 1) 3) stosuje się stawkę najwyższą.

Zał. Nr 6.

Okręg ekonom.	Powiaty
I	będziński
	bialski (woj. krakowskie)
	bielski (woj. śląskie)
	bocheński
	brzeski (woj. krakowskie)
	bydgoski
	cieszyński
	chełmiński
	chrzanowski
	częstochowski
	dąbrowski
	dębicki
	gnieźnieński
	gostyński
	grójecki
	grudziądzki
	inowrocławski
	jarosławski
	jędrzejowski
	kaliski
	kościański
	kielecki
	krakowski
	kutnowski
	lubelski
	lubliniecki
	łańcucki
	łęczycki
	łowicki
	łódzki
	miechowski
	mielecki
	mogileński
	myślenicki
	opatowski
	ostrowski (woj. poznańskie)
	piotrkowski
	pińczowski
	poznański
	puławski
	przemyski
	przeworski
	radomski
	radomszczański
	rawski
	rzeszowski
	sandomierski
	skierniewicki
	sochaczewski
	stopnicki
	szamotulski
	średzki
	śremski
	tarnobrzeski
	tarnowski
	tczewski
	toruński
	wadowicki
	warszawski
	włocławski
	zawierciański
	pszczyński
	rybnicki
	tarnogórski
	katowicki

Okręgi ekonom.	Powiaty
II	brzeziński
	brzozowski
	chełmski
	chodzieski
	ciechanowski
	czarnkowski
	garwoliński
	gorlicki
	gostyniński
	hrubieszowski
	iłżecki
	jarociński
	jasielski
	kępiński
	konecki
	kolbuszowski
	kolski
	koniński
	kozienicki
	krasnystawski
	kraśnicki
	krośnieński
	krotoszyński
	leszczyński
	limanowski
	lipnowski
	lubartowski
	lubawski
	łaski
	łukowski
	międzychodzki
	miński
	morski
	nieszawski
	niżański
	nowosądecki
	nowotarski
	nowotomyski
	obornicki
	olkuski
	płocki
	płoński
	puławski
	radzymiński
	radzyński
	rawicki
	sanocki
	siedlecki
	sieradzki
	starogardzki
	świecki
	szubiński
	turecki
	wąbrzeski
	wągrowiecki
	węgrowski
	wieluński
	włoszczowski
	wolsztyński
	wrzesiński
	wyrzyski
	zamojski
	żywiecki
	żniński
III	augustowski
	bialski (woj. lubel.)
	białostocki
	biłgorajski
	brodnicki
	działdowski
	grajewski
	kolneński
	leski
	lubaczowski
	łomżyński
	makowski
	mławski
	opoczyński
	ostrołęcki
	ostrowski (woj. warsz)
	przasnyski
	rypiński
	sępoleński
	sierpecki
	sokołowski
	suwalski
	tomaszowski
	tucholski
	włodawski
	wysoko-mazowiecki
	bielski (woj. białostockie)
	chojnicki
	kartuski
	kościerski
	sokólski

81

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 marca 1948 r.

(Nr B. Pers. Os. II-6/19-48)

w sprawie przyjmowania do prac sezonowych pracowników wodno-melioracyjnych, płatnych w/g stawek układu zbiorowego.

Wykonanie rocznych programów robót wodno-melioracyjnych wymaga, wobec szczupłych kadr pracowników stałej służby wodno-melioracyjnej, uzupełnienia ich, w okresie naj-

większego nasilenia prac, umysłowymi pracownikami sezonowymi, wynagradzanymi z kredytów przeznaczonych na roboty wodno-melioracyjne.

Uwzględniając przytoczoną okoliczność, pismem z 19.IX. 1946 r. Nr B. Pers. II-6/16/46, Ministerstwo ustaliło zasady przyśpieszonego trybu angażowania tego rodzaju pracowników, w myśl których Ob. Ob. Naczelnicy Wydziałów Wodno-Melioracyjnych b. W. U. Z. upoważnieni zostali do dokonywania czynności wstępnych przy angażowaniu: przyjmowania podań, ustalania umownego wynagrodzenia i przedkładania odnośnych wniosków do oddziałów osobowych celem przeprowadzania dalszych formalności związanych z zawieraniem umów, zaś Ob. Ob. Prezesi b. W. U. Z. do zatwierdzania tych umów.

Pomienione pismo zawiera zastrzeżenie, iż wysokość wynagrodzenia przyjmowanego pracownika sezonowego winna odpowiadać uposażeniu w/g grupy, do jakiej przyjmowany pracownik mógłby być zaliczony ze względu na kwalifikację i powierzoną mu czynność.

Wobec istnienia układu zbiorowego pracy w budownictwie lądowym i wodnym, posiadającego moc powszechnie obowiązującą na terenie całego kraju, mogą powstawać, w związku z przytoczonym zastrzeżeniem, trudności przy uzyskiwaniu pilnie częstokroć niezbędnych pracowników.

Z uwagi na powyższe, mimo, że przepisy ustawy z 14.IV. 1937 r. „o układach zbiorowych pracy" nie dotyczą osób zatrudnionych w urzedach państwowych (art. 2 ust. (2) pkt 1 ust.), Ministerstwo stwierdzajac aktualność, z przystosowaniem do organizacji urzędów wojewódzkich po zespoleniu, ustalonego w. w. pismem z 19.IX. 1946 r. trybu przyjmowania umysłowych pracowników sezonowych, płatnych z kredytów rzeczowych i dokonywania im wypłat, do odwołania wyraża zgodę na przyznawania im wynagrodzenia wg. tabeli płac układu zbiorowego pracy w budownictwie lądowym i wodnym, posiadającego nadaną moc powszechnie obowiązującą, aktualnego w chwili zawarcia umowy o pracę, stosownie do kwalifikacji pracownika i powierzonej mu czynności.

W obecnej chwili aktualny jest układ zbiorowy pracy zawarty w dniu 12 maja 1947 r. w Warszawie, na czas od 1.V. 1947 r. do 31.III. 1948 r. pomiędzy Centralnym Zarządem Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych, Społecznym Przedsiębiorstwem Budowlanym, Centralą Gospodarczą Spółdzielni Budowlanych R. P. i Stowarzyszeniem Zawodowym Przemysłowców Budowlanych R. P., a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Przemysłu Budowlanego, Ceramicznego i pokrewnych zawodów w Polsce, któremu to układowi nadana została moc powszechnie obowiązującą na terenie całego Kraju (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr 12 z 28.VII. 1947 r.).

Podając powyższe do wiadomości Ob. Ob. Wojewodów Ministerstwo prosi o upoważnienie Ob. Ob. Naczelników Wydziałów Wodno-Melioracyjnych do ustalenia w warunkach umowy o przyjęcie umysłowych pracowników sezonowych, wynagrodzenia ryczałtowego, stosownie do zgody wyrażonej przez Ministerstwo, z zastrzeżeniem, że pracownicy płatni według stawek układu zbiorowego, wyłączeni są od udziału w premiach ustanowionych przez uchwałę Rady Ministrów z dnia 20.XII. 1947 r. w sprawie premiowania pracowników państwowych służby wodno-melioracyjnej.

Minister:
J. Dąb-Kocioł

82

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 kwietnia 1948 r.
(Nr UR/2. II. 0/15)

w sprawie stosowania zasad zarządzenia z dnia 8.XI.1947 r.

W związku z wątpliwościami U. W., czy przepisy zarządzenia z dnia 8.XI.1947 r. mają zastosowanie do gospodarstw, powstałych z parcelacji nieruchomości, wyjaśniam, co następuje:

1. Część I zarządzenia z dnia 8.XI.1947 r. obejmująca wyjaśnienie ogólnych zasad dekretu z dnia 6.IX.1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, dotyczących przeznaczenia nieruchomości, kwalifikacji nabywców oraz norm obszarowych gospodarstw, odnosi się do wszystkich nieruchomości przejętych i gospodarstw powstałych w wyniku przebudowy ustroju rolnego.
2. Stąd więc, jeżeli w toku parcelacji lub regulacji przydział gospodarstwa dokonany został wbrew zasadom cz. I zarządzenia z dnia 8.XI.1947 r. U. W. winien wystąpić do Wojew. Komisji Ziemskiej z wnioskiem o uchylenie aktu nadania ziemi. Gdy akt nadania wydany został przez Wojew. Komisję Ziemską wniosek o uchylenie tego aktu skierować należy do Ministerstwa Rolnictwa i R. R.

Jeżeli gospodarstwo zostało już zahipotekowane, po uchyleniu aktu nadania ziemi, wpis w księdze wieczystej ulega wykreśleniu na wniosek U. W.

3. Uchylenie aktu nadania ziemi może nastąpić tylko po dokładnym i niewątpliwym stwierdzeniu, że naruszone zostały podstawowe zasady dekretu z dnia 6.IX. 1944 r., omówione w cz. I zarządzenia z dnia 8.XI.1947 r. Przepisy części II wymienionego zarządzenia, dotyczące akcji kontroli nie mają w tym przypadku zastosowania.

4. Pożądane jest, aby U. W. uzgadniały swą działalność w omawianym zakresie z przedstawicielami partii politycznych na szczeblu wojewódzkim, zwłaszcza zaś, gdy nasuwają się wątpliwości, czy nabywca może korzystać z reformy rolnej.

Minister:
wz Dr St. Kowalewski

83

PISMO OKÓLNE
z dnia 17 lipca 1948 r.
(Nr UR/2. VII. 0/6)

w sprawie wydawania orzeczeń na podstawie art. 3 dekretu z dnia 28.XI.1945 r.

Przy przeprowadzaniu regulacji gospodarstw i scalenia gruntów zachodzi niejednokrotnie konieczność objęcia tą akcją gruntów stanowiących prywatną własność.

Przejęcie tych gruntów stosownie do przepisów art. 1, pkt. 1 — 4 i art. 3 dekretu z dnia 28.XI.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 321) następuje na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przyjmując, że przejęcie gruntów wymienionych w art. 1 pkt. 3, jak i wydzielenie innej nieruchomości tytułem ekwiwalentu następuje za zgodą właściciela, że przedkładanie tych spraw w zasadzie bezspornych do władzy naczelnej opóźnia jedynie akcję regulacji i scalenia — celem usprawnienia tej akcji i odciążenia władzy naczelnej — wyrażam zgodę, by odnośnie nieruchomości ziemskich, objętych regulacją i scaleniem, wymienionych w art. 1 pkt. 3 w/w dekretu, orzeczenia o ich przejęciu wydawali Wojewodowie — działając w charakterze I instancji.

Minister:
wz St. Tkaczow

84

PISMO OKÓLNE
z dnia 20 lipca 1948 r.
(Nr UR/2. VII. 0/8).

w przedmiocie przygotowania spraw i wniosków z art. 1 pkt 3 dekretu z dnia 28.XI.1945 r. oraz stosowania instrukcji szacunkowej z dnia 19.VII.1948 r.

Pismem Nr UR/2. VII. 0/6 z dnia 17 lipca 1948 r. ob. Minister wyraził zgodę, by na terenach objętych regulacją i scaleniem odnośnie nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 1 pkt 3 dekretu z dnia 28.XI.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321) orzeczenie o przejęciu wydawali Wojewodowie, działając w charakterze I instancji.

Przejęcie zatem tych nieruchomości nieobjętych akcją regulacyjną i scaleniem następuje nadal na podstawie zarządzenia Ministra R. i R. R.

Z uwagi na to, że wnioski Urzędów w przedmiocie przejęcia tych nieruchomości i wydzielenia innych nieruchomości tytułem ekwiwalentu nie zawierają w większości wypadków istotnych danych koniecznych do wydania zarządzenia na podstawie art. 3 — Ministerstwo celem ostatecznego załatwienia tych spraw poleca, by przedstawione akta i wnioski odpowiadały poniższym wymogom:

1) w deklaracji przewidzianej w art. 6 właściciel winien wyrażać zgodę na przejęcie jego nieruchomości, oraz zgodę na wydzielenie mu innej nieruchomości tytułem ekwiwalentu o obszarze, jaki zostanie ustalony na podstawie dokonanego szacunku obu nieruchomości;

2) w aktach winien znajdować się tytuł własności nieruchomości ziemskiej, która ma być przejęta na własność Skarbu Państwa. Tytuł taki stanowią:

a) odnośnie nieruchomości ziemskich mających urządzoną księgę wieczystą — wyciąg z wykazu hipotecznego (Dz. I i II — Karta A i B), w wypadku zaś niewniesienia tytułu do księgi wieczystej —akt notarialny, wyrok sądu, orzeczenie władz ziemskich itp. a więc ważny tytuł dający podstawę do dokonania wpisu;

b) w stosunku do nieruchomości ziemskich niemających urządzonej księgi wieczy-

stej — akt notarialny, wyrok sądu, orzeczenie władz ziemskich itp. a więc tytuł przenoszący własność;

3) w sprawie nieruchomości ziemskich przejmowanych za zgodą właściciela wnioski winny zawierać zarówno szczegółowe dane odnośnie nieruchomości, która ma być przejęta, jak również i nieruchomości, która ma być przydzielona tytułem ekwiwalentu;

4) urzędy winny szczegółowo uzasadnić, czy celowe jest przejęcie deklarowanej nieruchomości ze względu na interes publiczny (grunty niezbędne do racjonalnej przebudowy ustroju rolnego np. zniesienie szachownicy, przeznaczenie pod zabudowę, drogi, na zalesienie itp., przy czym w ostatnim przypadku konieczne jest wypowiedzenie się władz leśnych i planowania przestrzennego, że zalesienie leży w interesie publicznym i czy wymienione grunty projektuje się do zalesienia), czy przejęcie nieruchomości leży wyłącznie w interescie prywatnym tj. jednostki;

5) akta winny zawierać również wyciąg z wykazu hipotecznego odnośnie obciążeń ujawnionych w księgach wieczystych, a to z uwagi na art. 4 dekretu z dnia 28.XI.1945 r.;

6) należy również podać, czy grunty przeznaczone na ekwiwalent i o jakim obszarze są już użytkowane przez ubiegającego się i na jakich warunkach i od kiedy;

7) we wnioskach należy podać dane szacunkowe nieruchomości, która ma być przejętą i nieruchomości, która ma być przydzielona tytułem ekwiwalentu, oraz nazwę tej ostatniej, jej położenie (gromada, gmina, powiat) i powierzchnię obszaru, ustalonego stosownie do wartości i jakości obu nieruchomości na podstawie dokonanego szacunku;

8) szacunek obu nieruchomości winien być dokonany na podstawie instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 lipca 1948 r. w sprawie oszacowania niektórych nieruchomości ziemskich tak przejmowanych na cele reformy rolnej i osadnictwa, jak i wydzielonych tytułem ekwiwalentu na podstawie dekretu z dnia 28 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 321);

9) w przypadku, gdy otrzymana nieruchomość tytułem ekwiwalentu stanowi gospodarstwo karłowate i istnieje możliwość jego upełnorolnienia należy również podać, czy ubiegający się posiada uprawnienia do korzystania z reformy rolnej i czy obszar upełnorolnionego gospodarstwa odpowiada normom, przewidzianym zarządzeniem z dnia 8 listopada 1947 r. i 5 kwietnia 1948 r.

W końcu zaznacza się, że w konkretnych sprawach co do których Ministerstwo w myśl zarządzenia Nr. UR/2. VIII. 0/2 z dnia 9.II. 1948 r. poleciło dokonać szacunku na podstawie instrukcji z 12.XII.1946 r. — należy obecnie stosować instrukcję z dnia 19 lipca 1948 r. Przy załatwianiu zaś spraw poruczonych ob. ob. Wojewodom pismem Nr. UR/2. VII. 0/6 z dnia 17 lipca 1948 r. należy analogicznie stosować niniejsze wytyczne.

Dyrektor Departamentu:
wz L. Domański

85

PISMO OKÓLNE.

z dnia 21 lipca 1948 r.
(Nr UR/2.I.O/13)

w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie.

Z akt spraw rozpoznawanych na podstawie art. 1, ust. 4 i art. 3 dekretu z dnia 28.XI.1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321) wynika, że władze ziemskie wydawały zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości ziemskich, objętych prawomocnymi orzeczeniami, wydanymi w trybie § 5 rozporządzenia wykonawczego z dnia 1.III.1945 r. mimo, że orzeczenia te niejednokrotnie zostały wydane wbrew art. 2, ust. 1 pkt e dekretu z dnia 6.IX.1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej i istnieje podstawa do wznowienia postępowania lub uchylenia orzeczeń w trybie nadzoru.

W związku z tym zarządzam, co następuje:

1. w stosunku do nieruchomości ziemskich, co do których toczyło się postępowanie w sprawie ich przejęcia na cele reformy rolnej, jak również nieruchomości ziemskich, których właściciel lub współwłaściciel był równocześnie właścicielem lub współwłaścicielem innej nieruchomości, co do której toczyło się postępowanie w sprawie przejęcia na cele reformy rolnej — zezwolenia na przeniesienie prawa własności mogą być udzielane wyłącznie za zgodą Ministerstwa;

2. w przypadkach zgłoszeń o zezwolenie na zbycie nieruchomości w całości lub części należy z urzędu sprawdzić, czy co do danej nieruchomości nie toczy się postępowanie w sprawie jej przejęcia na cele reformy rolnej, oraz żądać od strony złożenia na piśmie oświadczenia, czy była lub jest ona właścicielem lub współwłaścicielem in-

nych nieruchomości ziemskich na terenie R. P., a jeśli tak to jakich i czy toczyło się co do tych nieruchomości postępowanie w sprawie ich przejęcia na cele reformy rolnej;

3. wnioski władz ziemskich, skierowane do Ministerstwa o wyrażenie zgody na przewłaszczenie winny zawierać:

a) dane odnośnie stanu faktycznego i prawnego wszystkich nieruchomości ziemskich, stanowiących własność lub współwłasność, ubiegającego się o zezwolenie (tytuł własności, ogólną powierzchnię i obszar użytków rolnych każdej nieruchomości itp.);

b) dane co do kwalifikacji rolniczych nabywcy;

c) oświadczenie na piśmie, przewidziane w ust. 2, oraz akta odnośnie nieruchomości, objętej orzeczeniem z § 5;

d) szczegółowe wyjaśnienia całości sprawy i postawienie odpowiedniego i umotywowanego wniosku w przedmiocie udzielenia względnie nieudzielenia zezwolenia;

4. zarządzenie niniejsze należy niezwłocznie podać do wiadomości i stosowania Starostwom Powiatowym — Referat Rolnictwa i R. R.

Minister:
wz St. Tkaczow

86

PISMO OKÓLNE.

z dnia 21 lipca 1948 r.
(Nr UR/2. III. 3. 47)

w sprawie ustalenia użytków rolnych w rozumieniu § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 1.III. 1945 r. do dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Przy zaliczaniu gruntów do poszczególnych użytków względnie do nieużytków w myśl § 4 rozporządzenia wykonawczego do dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej na nieruchomościach ziemskich w związku z przejmowaniem tychże na cele reformy rolnej stwierdzono dużą różnorodność i dowolność w wielu wypadkach sprzeczną z ustalonymi zasadami o klasyfikacji gruntów.

Stan taki powoduje, między innymi, że nieruchomości ziemskie podlegające przejęciu na na własność Państwa na cele reformy rolnej w trybie art. 2 ust. 1 pkt e dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej uznawane są przez Urzędy Wojewódzkie za niepodpadające pod działanie tego przepisu.

Celem usuniecia podobnych niewłaściwości oraz ujednostajnienia postępowania przy stosowaniu przepisów § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 1 marca 1945 r. do dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządza, co następuje:

Przy ustalaniu poszczególnych rodzajów użytków i klas gruntów, na nieruchomościach ziemskich w związku z wykonaniem dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej należy ściśle przestrzegać przepisy zawarte w załączniku Nr 1 (klasy gruntów) do instrukcji z dnia 12.XII.1946 r. (Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. z roku 1947 Nr 1, poz. 7), które zawierają dokładne wskazówki jakie grunty, do jakich użytków i jakich klas mają być zaliczone, jako też ściśle precyzują (dział F), jakie grunty zalicza się do nieużytków.

W szczególności winna być ściśle przestrzegana zasada, że nie mogą być zaliczane do nieużytków grunty o charakterze niewymienionym w przytoczonym dziale F, chociażby najsłabsze, które mogą być zaliczane do odpowiednich rodzajów użytków rolnych w klasach najniższych.

Przy wykonaniu postanowień powoływanego § 4 rozporządzenia wykonawczego do dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej oprócz ścisłego przestrzegania przepisów, zawartych w załączniku Nr 1 do instrukcji z dnia 12 grudnia 1946 r. należy kierować się ponadto następującymi wytycznymi:

Należy zaliczać do użytków rolnych:

1. Drogi: a) polne wewnątrz majątku, niemające charakteru publicznego;
b) zmienne, służące do czasowego użytku;
c) wygony dla inwentarza domowego nieposiadające nawierzchni trwałej (brukowanej, szutrowanej itp);

2. Rowy: a) mające czasowe zastosowanie;
b) stare koryta rzek, zarośnięte trawami;
c) rowy stare, mające zarośnięte trawami boki i dno, koszone lub wypasane;

3. Wody: a) obszary gruntów także części stawów, które czasowo są tylko zalewane wodą;
b) obszary, które były zajęte pod stawami rybnymi — nieczynne;

4. Wikliny: grunty porośnięte wikliną, opodal od koryta rzeki (np. za wałem ochronnym), położone pośród użytków rolnych, o ile nie nadają się do racjonalnej i samodzielnej gospodarki;

5. Bagna: przy kwalifikowaniu bagien do użytków rolnych ew. nieużytków należy ściśle stosować się do tabeli klas gruntów — uwidocznionej w załączniku do instrukcji z dnia 12 grudnia 1946 r.;
6. Doły: a) doły po glinie, torfie itp. porośnięte trawą, zdatną do wypasu inwentarza lub koszenia trawy (słodkiej lub kwaśnej);
   b) doły płytkie, które łatwo mogą być zrównane i obrócone na użytki rolne (grunty orne, łąki, pastwiska patrz tabelę klas gruntów wyżej powołaną — dział F — nieużytki);
7. Okopy: położone pośród użytków rolnych i niezbudowane z betonu;
8. Place: a) place pod nieistniejącymi budynkami;
   b) okólniki służące do wypędu inwentarza, położone poza obrębem zabudowań;
9. Parki: przy nieistniejących zabudowaniach, niemające znaczenia zabytkowego, historycznego lub przyrodniczego, a które utraciły swój pierwotny charakter i są użytkowane jako pastwiska lub ogrody warzywne, sady itp.;
10. Zarośla, krzewy: grunty zarośnięte krzakami lub drzewami, nadające się do wypasu inwentarza i niezaliczane do lasów;
11. Torfy: tereny torfowe nieeksploatowane, nadające się do wypasu inwentarza lub koszenia, jako wskazane w punkcie 6 niniejszego zarządzenia;
12. Grzebowiska: zmienne, służące nietrwale do zakopywania, padłych zwierząt lub odpadków zwierzęcych.

Ponadto poleca się:
a) grunta pod zabudowaniami i podwórzami ograniczyć do faktycznie istniejących zabudowań i niezbędnego podwórza;
b) grunty nieopłacalne do uprawy, jednak użytkowane, zaliczać do użytków rolnych najniższych klas (VI).

Dyrektor Departamentu:
wz L. Domański

87

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 lipca 1948 r.
(Nr. Wet. 4—I—5/2)

w sprawie zmiany statutu opłat za wykonywanie czynności lekarsko-weterynaryjnych w państwowych szpitalach (lecznicach) dla zwierząt z dnia 2.VI.1947 r., ogłoszonego przy piśmie okólnym Nr. Wet. 4—I—7/4 z dnia 11.VI.1947 r. Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr 7, poz. 72.

W związku z ujednostajnieniem gospodarki finansowej w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt zarządzam, co następuje:
1. Postanowienia ogólne wspomnianego wyżej statutu zmieniam w ten sposób, że pkt 6 otrzymuje brzmienie następujące:
   „6. Opłaty za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne, określone w poszczególnych pozycjach taryfy opłat ustaloną ilością punktów, należy obliczać we wszystkich państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt przy zastosowaniu mnożnika czterdziestokrotnego".
2. Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1.IX.1948 r.

Minister:
wz St. Tkaczow

88

PISMO OKÓLNE.

z dnia 31 lipca 1948 r.
(Nr FZ/1-I-1a/17/48)

w sprawie przeznaczenia maszyn niepodlegających nadaniu.

§ 11 rozporz. Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9.I.47 r., wydanego na podstawie dekretu z dnia 6.IX. 46 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska, ustalił, że maszyny rolnicze, które nie mogą być racjonalnie wykorzystane w jednym gospodarstwie, nie mogą stanowić przedmiotu nadania i przekazał uregulowanie sprawy przeznaczenia, rozdysponowania, szacunku i warunków spłaty Ministrowi Rolnictwa i R. R. Art. 11 ust. 1 Dekretu PKWN z dnia 6.IX.44 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej również pozostawia otwartą kwestię maszyn niepodlegających nadaniu.

W związku z powyższym w porozumieniu z

Ministerstwem Ziem Odzyskanych oraz Ministerstwem Skarbu zarządzam, co następuje:

1) Do maszyn, które nie mogły i nie mogą być przedmiotem nadania zalicza się:
   a) snopowiązałki, wszelkie młocarnie o wydajności teoretycznej ponad 4½ q na godz., łącznie z elewatorami, prasami do słomy i siana, dla napędu motorowego i parowego wraz z przynależnymi do nich motorami napędowymi: spalinowymi i elektrycznymi, jak również lokomobilami bez względu na ich moc,
   b) wszelkie inne motory elektryczne i spalinowe, o ile nie są wykorzystane w danym gospodarstwie, chociażby były wmontowane,
   c) lokomobile, traktory wraz z maszynami towarzyszącymi, jak pług i brony, kultywatory, siewniki i tp. zbudowane specjalnie do trakcji motorowej,
   d) maszyny czyszczące kombinowane, triery oraz bukowniki,
   e) wały Cambella.
2) Nie mogą być również przedmiotem nadania: żniwiarki, kosiarki, kopaczki, maszyny wielostronne, siewniki zbożowe i nawozowe powyżej 1,5 mtr. szerokości oraz młocarnie sztyftowe o wydajności teoretycznej poniżej 4,5 q na 1 godz., lecz tylko w tym wypadku, o ile w posiadaniu parcelanta-osadnika znajduje się więcej jak dwie różne maszyny z pośród wyżej wymienionych. W wypadku posiadania przez osadnika-parcelanta jednej żniwiarki, ma on prawo ją sobie pozostawić, jako jedną z dwóch wybranych maszyn, natomiast jeśli posiada dwie maszyny żniwne, t.j. kosiarkę i żniwiarkę, to wolno pozostawić mu tylko kosiarkę. Po dokonaniu wyboru przez użytkownika, reszta posiadanych przez niego maszyn nie stanowi przedmiotu nadania, a tym samym zostaje objęta niniejszym zarządzeniem.
3) Akta nadania obejmujące maszyny rolnicze wymienione w pkt 1 i 2 niniejszego zarządzenia winny:
   a) na terenie Ziem Odzyskanych na wniosek Starosty ulec sprostowaniu przez właściwą Komisję Osadnictwa Rolnego,
   b) na terenie Ziem Dawnych ulec sprostowaniu przez właściwą Pow. Komisję Ziemską również na wniosek Starosty Powiatowego.
4) W wypadku zahipotekowania gospodarstwa nie należy dokonywać żadnych zmian w stanie posiadania, jednakowoż w wypadku, gdy na gospodarstwie znajdują się maszyny, a nie zostały one objęte orzeczeniem — podlegają przepisom niniejszego zarządzenia.
5) Celem zaewidencjonowania wyżej wyszczególnionych maszyn — Starostowie powołają w każdej gminie komisję, w skład których wejdą:
   a) przedstawiciel Gminnej Rady Narodowej — jako przewodniczący oraz przedstawiciele:
   b) Urzędu Gminnego w osobie sołtysa danej gromady,
   c) Gminnej Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej,
   d) Ośrodka Maszynowego.

   W wypadku, gdy na danym terenie Gminna Spółdzielnia Samopomocy Chłopskiej lub Ośrodek Maszynowy nie są jeszcze zorganizowane, w miejsce tychże wchodzi przedstawiciel Gminnego Zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej.
6) W zakres prac powyższych komisyj wchodzą:
   a) sporządzanie w 3-ch egzempl. szczegółowych spisów i opisów maszyn w/g załączonego wzoru Nr 1, z wyszczególnieniem braków tychże, oddzielnie dla każdego parcelanta-osadnika, względnie punktu, w którym dane maszyny się znajdują. Powyższe spisy podpisują: dotychczasowy posiadacz i członkowie komisji,
   b) sporządzanie w 2-ch egzempl. zbiorowych wykazów (dla całej gminy) w/g załączonego wzoru Nr 2, który podpiszą wszyscy członkowie komisji,
   c) kwalifikowanie o właściwym wykorzystaniu motorów, o których mowa w pkt 1) lit. „b".

   Spisy wyszczególnione w pkt „a" otrzymują:
   1 egz. — dotychczasowy użytkownik
   1 „ — Gminna Spółdzielnia Samop. Chłopskiej, lub Gm. Zarz. Zw. Sam. Chłopskiej,
   1 „ — Referat Rolnictwa i Reform Rolnych,

   Wykazy, o których mowa w pkt. „b" otrzymują:
   1 „ — Referat Rolnictwa i Reform Rolnych.
   1 „ — Pow. Zw. Gm. Spółdz. Samopomocy Chłopskiej.
7) Zewidencjonowaniu podlegają wszystkie maszyny wyszczególnione w pkt 1) i 2), a stanowiące własność Państw. Funduszu Ziemi, z mocy dekretu z dnia 6.IX.44 r. i 6.IX.46 r., znajdujące się na terenie gmin wiejskich i miejskich, na resztówkach i we władaniu osadników-parcelantów lub innych osób jak i instytucji z wyjątkiem Państw. Nieruchom. Ziemskich, Państw. Zakł. Hodowli Roślin, Państw. Zakł. Chowu Koni i innych instytucji państwowych.

8) Na terenie Ziem Odzyskanych, jako materiał pomocniczy należy wykorzystać spisy tych maszyn, uwidocznione we wnioskach o nadanie własności.

9) Z pośród tak zaewidencjonowanych maszyn Referat Rolnictwa i R. R. (na terenie Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Referatem Osiedleńczym) — przeznaczy i przekaże:
   a) maszyny, które nie mogą być racjonalnie wykorzystane przez Ośrodki Maszynowe, — Państw. Nieruch. Ziemskich, o ile na powyższe reflektują,
   b) niezbędną ilość maszyn dla zaspokojenia potrzeb Spółdz. Parcel. Osadniczych,
   c) reszta maszyn — Ośrodkom Maszynowym Gmin. Spółdz. Zw. Sam. Chłop.

10) Termin wykonania powyższych prac nie może przekroczyć 30.X.1948 r.

11) Przed przekazaniem maszyn Spółdzielniom Parcelacyjnym lub Ośrodkom Maszynowym należy dokonać szacunku tychże.

12) Szacunku dokonują Komisje Szacunkowe, które powołuje Starosta w składzie:
   a) delegata Pow. Rady Narodowej, jako przewodniczącego oraz delegatów:
   b) Referatu Rolnictwa i Reform Rolnych,
   c) właściwego Urz. Skarbowego,
   d) Pow. Zw. Gmin. Spółdz. Samop. Chłopskiej,
   e) terenowo właściwej Gmin. Spółdz. Zw. Samopomocy Chłopskiej.

W wypadku szacowania maszyn na terenie, gdzie Spółdz. Samop. Chłop. nie jest jeszcze zorganizowana, w miejsce delegata Spółdzielni wchodzi przedstawiciel Gm. Spółdz. Zw. Samop. Chłop.

13) Szacunek inwentarzy martwych należy przeprowadzić w myśl postanowień, a to:
   a) na terenie Ziem Dawnych — instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12.XII.46 r. w sprawie ustalenia ceny sprzedażnej nieruchomości ziemskich, ogłoszonych w Dz. Urz. Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr 1 z r. 1947,
   b) na terenie Ziem Odzyskanych — rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. R. P Nr 74 z r. 1947, poz. 471.

14) Maszyny zaewidencjonowane i oszacowane w trybie niniejszego zarządzenia przejmują ośrodki Maszynowe Gm. Spółdz. Zw. Sam. Chłop., względnie Spółdz. Parcel.-Osadnicze. Tam, gdzie to nie będzie możliwe, maszyny pozostaną u dotychczasowego użytkownika, jako depozyt Państwowego Funduszu Ziemi z prawem użytkowania do czasu przejęcia ich przez instytucje właściwe. Państw. Nieruch. Ziemskie winny maszyny, na które reflektują, przejąć natychmiast.

15) W Ośrodku Maszynowym pozostanie taka ilość maszyn, jaką będzie przewidywała na dany obszar instrukcja o Ośrodkach Maszynowych, zatwierdzona przez Ministra Rolnictwa i R. R. w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych, a wydana przez Centralę Rolniczą Spółdz. „Samopomoc Chłopska".

16) O ile w danej gminie okazałby się nadmiar omawianego inwentarza martwego, na wniosek Pow. Zw. Gmin. Spółdz. Samop. Chłop. może on być przekazany sąsiednim gminom, względnie na wniosek Oddziału Okręgowego Centrali Rolniczej Spółdz. „Samopomoc Chłopska" — gminom sąsiednich powiatów, wreszcie na wniosek Centrali Rolniczej Spółdz. „Samopomoc Chłopska" gminom innych województw. Przerzutów tych na terenie Ziem Odzyskanych może dokonywać za zgodą właściwego wydziału osiedleńczego, a z terenu Ziem Odzyskanych na Ziemie Dawne — za zgodą Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

17) Po dokonaniu szacunku Ośrodki Maszynowe Spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej powiadomią natychmiast Referaty Rolnictwa i R. R., które, oraz — ile z pośród oszacowanych maszyn pozostaną w danym Ośrodku, zgodnie z instrukcją Centrali Rolniczej Sp. Sam. Chłop., a które pozostawia się do dyspozycji Referatu Rolnictwa i R. R. jako nadwyżka danej gminy.

18) Referaty Rolnictwa i R. R. na podstawie powyższych zawiadomień sporządzą oddzielnie protokóły szacunkowe i prześlą je do Działu Rolnictwa i R. R., który z kolei z protokółów szacunkowych maszyn Ośrodków Maszynowych sporządzi odpowiedni wykaz rozliczeniowy szacunku i przekaże go do Państwowego Banku Rolnego celem inkasa, a protokóły szacunkowe maszyn dyspozycyjnych zaewidencjonuje do chwili otrzymania wniosku Pow. Zw. Spółdz. Gm. Sam. Chłop., Oddziału Okręgowego lub Centrali Rolniczej Spółdz. „Samopomoc Chłopska" odnośnie dokonania przerzutów.

19) Po dokonaniu przerzutów maszyn dyspozycyjnych, Dział Rolnictwa i R. R. prześle odpowiednie obciążenie ze specyfikacją do tego Działu Rolnictwa i R. R., na którego terenie znajduje się Ośrodek Maszynowy otrzymujący maszyny z akcji przerzutowej.

20) Łącznie z przekazaniem wykazu rozlicz. szacunku Działu Rolnictwa i R. R. sporządzą odpowiednie protokóły zdawczo-odbiorcze, które będą stanowiły dla Spółdz. Osad.-Parcel. i Gm. Spółdz. Sam. Chłop. legitymacje prawego wejścia w posiadanie maszyn z powyższej akcji.

21) W protokóle tym winna być umieszczona klauzula, że:

a) do czasu ostatecznego uregulowania należności maszyny te stanowią własność Państw. Funduszu Ziemi oraz
b) jeżeli Spółdzielnia nie uiści w terminie którejkolwiek z kolejnych rat, maszyny mogą ulec zabraniu, a wpłacone raty traktuje się wówczas jako ekwiwalent za użytkowanie maszyn do chwili powstania zaległości.

22) Spłatę przypadających z tej akcji Funduszowi Ziemi należności należy rozłożyć na 5 rat rocznych.

23) W wypadku dokonania przez osadnika remontu maszyny odebranej, po udokumentowaniu tychże kosztów i stwierdzeniu słuszności wydatku przez Komisję, o której mowa w pkt 12 — wydatki te po potrąceniu amortyzacji, podlegają zwrotowi przez Ośrodek Maszynowy Spółdz. Zw. Samop. Chłopskiej w chwili odbioru maszyny od osadnika oraz analogicznie przez PNZ wzgl. Spółdz. Parc.-Osadn.

24) Ośrodek Maszynowy Gm. Spółdz. Sam. Chłop. winien przejęty inwentarz odpowiednio zabezpieczyć oraz wykorzystać natychmiast w swym ośrodku.

25) W razie rozwiązania Spółdz. Parcelacyjnej maszyny nie podlegające zbadaniu w myśl pkt. 1 i 2 niniejszego zarządzenia, winny być powtórnie oszacowane i przekazane w trybie niniejszego zarządzenia Ośrodkom Maszynowym, a wpłacone przez Spółdzielnię Parcelacyjno - Osadniczą raty za powyższe maszyny traktuje się wówczas jako ekwiwalent za użytkowanie tych maszyn do chwili rozwiązania Spółdzielni.

26) Powyższe zarządzenie nie dotyczy maszyn i narzędzi rolniczych, będących w T. O. R., a przeznaczonych dla Samopomocy Chłopskiej, które to maszyny i narzędzia rolnicze będą rozprowadzone na dotychczasowych warunkach.

27) Urzędy Likwidacyjne zaprzestaną sprzedaży maszyn określonych w niniejszym piśmie.

28) Maszyny Rolnicze dotychczas sprzedane przez Urzędy Likwidacyjne nie podlegają przepisom niniejszego zarządzenia.

29) Do wykonania niniejszego zarządzenia należy przystąpić niezwłocznie.

30) Kontrola terenowego wykonania niniejszego zarządzenia odnośnie ewidencji maszyn należy do Referatu Rolnictwa i R. R., do którego kompetencji należy również ostateczne załatwienie wszelkich odwołań w tej sprawie.

31) Kontrola wykonania odnośnie szacunku i przerzutów należy do kompetencji Działów Rolnictwa i R. R. Urzędów Wojewódzkich, do których kompetencji należy również ostateczne załatwienie wszelkich odwołań w tej sprawie.

32) Działy Rolnictwa i R. R. zawiadomią niezwłocznie Ministerstwo Rolnictwa i R. R. o wszelkich stwierdzonych nadwyżkach maszyn, znajdujących się na ich terenie.

33) W związku z powyższym zarządzeniem regulującym ostatecznie sprawę przeznaczenia, rozdysponowania, szacunku i warunków spłaty maszyn, nie mogących być przedmiotem nadania, tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy lub ich części, wydane przez Ministra Ziem Odzyskanych, Ministra Skarbu oraz Ministra Rolnictwa i R. R., a będące sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
wz. *Dr St. Kowalewski*
Minister Ziem Odzyskanych:
wz J. Dubiel

(Wzór) *Załącznik Nr 1*

Spis maszyn znajdujących się u Ob. . . . . zamieszkałego w Gromadzie . . . . Nr domu . . . . . . , gmina . . . . . . powiat . . . .

L. p.	Rodzaj maszyny	Typ, marka	Rok budowy	Ilość posiadanych maszyn	Braki w maszynie i jej stan użytkowy	Czy wpisana do aktu nadania
1						
2						
3						
4						
5						
6						

Z pośród w/w maszyn Ob. . . . . , wnosi o pozostawienie mu maszyny . . . . wyszczeg. pod L. p. , . , oraz maszyny . . . . wyszczeg. pod L. p. . . . , . . , Równocześnie przyjmuje do wiadomości, że pozostałe maszyny stanowią depozyt Państwowego Funduszu Ziemi i zobowiązuje się do oddania tychże w takim stanie w jakim obecnie się znajdują.

Podpis użytkownika: Podpisy członków komisji

. . . . dnia . . . . . , 194 . r.

(Wzór) *Załącznik Nr 2*

Spis maszyn nie podlegających nadaniu, znajdujących się na terenie gminy . . . . powiatu . . . .

L. p.	Nazwisko obecnego posiadacza maszyny	Gromada i Nr domu	Rodzaj maszyny *)	Typ, marka	Czy wpisana do aktu nadania	Uwagi
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

. . . . dnia . . . 194 . . r. Podpisy Członków Komisji Ewidencyjnej:

*) wyszczególnić tylko maszyny, które podlegają przejęciu, bez tych, które pozostaną u użytkownika.

89

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 sierpnia 1948 r.
(Nr Wet. 2-III-9/38)

w sprawie przydziału surowicy przeciwróżycowej dla aptek.

Ministerstwo komunikuje, że Minister Rolnictwa i Reform Rolnych decyzją z dnia 13 sierpnia 1948 r. zwolnił z reglamentacji 2.000 litrów surowicy przeciwróżycowej w opakowaniach po 50 i 100 cm. do sprzedaży w prowincjonalnych aptekach w okresie największego nasilenia różycy w kraju, pod następującymi warunkami:

1. Surowica w/w. może być sprzedawana tylko w oryginalnych opakowaniach t. zn. bez rozlewu w aptekach.
2. Jednej osobie nie wolno sprzedać więcej niż 100 cm^3 surowicy.
3. Apteki winny prowadzić ewidencję nabywców surowicy z podaniem miejsca ich zamieszkania.

Zwolnienie z reglamentacji w/w. surowicy ma na celu umożliwienie drobnym rolnikom zaopatrzenia się w tę surowicę w okresie największego nasilenia różycy w kraju.

Zwolniona z reglamentacji surowica jest do nabycia w Zakładach Biologiczno-Farmaceutycznych w Drwalewie, poczta Chynów, powiat Grójec, adres dla depesz: „Biodrwalew Grójec".

W związku z powyższym Ministerstwo prosi o wydanie aptekom odpowiednich zarządzeń.

Naczelnik Wydziału:
K. Bachurzewski

90

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 32, poz. 217 z dnia 7 lipca 1948 r. ukazało się Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Skarbu i Komunikacji o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Odpis tego rozporządzenia dołącza się do niniejszego Nr Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

91

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 33, poz. 222 z dnia 10 lipca 1948 r. ukazała się ustawa z dnia 16 czerwca 1948 r. o uprawnieniach osób, które przed dniem 13 września 1944 r. otrzymały we

władanie grunty, wchodzące w skład nieruchomości ziemskich przeznaczonych na cele reformy rolnej.

Odpis tej ustawy dołącza się do niniejszego Nr Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

92

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 37, poz. 272 z dnia 6 sierpnia 1948 r. ukazało się Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie włączenia influenzy koni do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tej choroby na obszarze całego Państwa.

Odpis tego rozporządzenia dołącza się do niniejszego Nr Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

ERRATA:

W Nr 20 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 września 1948 r. str. 182 § 3 pkt. 2 wiersz 3 od dołu powinno być 16 lipca 1947 r.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50

Wydział Prasy i Informacji. Pokój 107. Tel. 887-84. Cena zł 80

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

Druk. PWZG Warszawa, Tamka 3. 2800. Zam. 1773. VIII.48. B-59841.